

Минахме границата. Навсѣкжде по пътя ни срѣщатъ засмѣни, щастливи лица. Всички ни приветствуватъ радостни. Край пътя е излѣзло мало и голѣмо и ни хвърлятъ пролѣтни цвѣтя... Носи се неспирно и мощно „ура“!

Влизаме въ първото село. Отново се поема нестихващо и мощно „ура“! Всички плачатъ отъ радостъ. Цѣли 22 години сж чакали тоя день. На площада срѣдъ селото военната музика свири: „Шуми Марица“ и „Химна на Царя“. Носи се отново нестихващото „ура“!

Всички домове сж украсени празнично съ българския трицвѣтъ. Хороводецътъ съ българското знаме въ ржка, гордо скача и води хорото...

Въ Скопие

Първитѣ коли съ българска войска, която иде да възвести свободата, пристигатъ въ Скопие. Още отъ рано по шосето за Куманово бѣха излѣзли хиляди българи отъ Скопие и околнитѣ села. Колоната бѣ спрѣна отъ бурнитѣ и възторжени викове на населението. Цвѣтя валѣха непрестанно върху войниците и мощното „ура“ се носѣше надъ града и заливаше свободна Македония.

Офицери и вийници, всички сж обсипани съ цвѣтя. По улицитѣ предъ войниците малки българчета носятъ български и германски знамена. Всички, мало и голѣмо, плачатъ отъ радостъ.

Старцитѣ гледатъ юнацитѣ и се кръстятъ. На площада ликуващиятъ народъ грабва офицери и войници и ги понася на ржце.

Не се подаватъ на описание незабравимитѣ минути, които преживяваме отъ онзи день, когато стѣпихме на свещената македонска земя. До вчера преследвано и потискано, днесъ всичко българско въ Македония ликува и

Девойка отъ Скопие